

## [Heilesen.]

man skulle skaffe midler til rådighed til udlån, og det mener jeg også man kan se nøjere på, når man først får påbegyndt lånevirkksomheden.

Med hensyn til det lån, som Danmarks Nationalbank vil yde rentefrit i 10 år, mener jeg, at man i det kommende udvalg må se lidt nærmere på, hvorledes tilbagebetalingen af et sådant lån skal finde sted, idet det kan volde visse vanskeligheder, hvis det skal tilbagebetales på en bestemt dag efter de 10 års forløb.

Som det fremgår af lovforslaget, ansættes lånegrænsen til 50 pct. af vurderingssummen. Jeg mener, at der her er et område, hvor man må være uhyre forsigtig, selvom lånene skal tilbagebetales over en 10 års afdragstid. Der er indsat en dispensationsbestemmelse, hvorefter man udover de 10 år i enkelte tilfælde kan indrømme en afdragstid på 15 år. Man må efter min mening også meget nøje overveje, om det er forsvarligt med en sådan dispensationsbestemmelse, og hvor vidt man bør udstrække den.

Lånene udbetales kontant, og det er naturligt, idet man — som også den ærede socialdemokratiske ordfører omtalte — ikke kan gå til en udbetaling af lånene i kasseobligationer.

Lovforslaget adskiller sig i sin opbygning med hensyn til udlån væsentligt fra det realkreditsystem, vi kender hernede, men jeg erkender, at det er nødvendigt og påkrævet under de givne forhold.

Med hensyn til de muligheder, der er antydnet i udvalgsbetænkningen, hvor det foreslås, at der til støtte for fiskerierhvervet udover finansiering ved udlån fra realkreditinstituttet skabes hjemmel for, at der kan ydes statslån mod 2. prioritet i skibene, op til ca. 80 pct. af vurderingssummen, vil jeg anbefale, at man viser mådehold med hensyn til den påtænkte lånegrænse, at man søger at holde det hele indenfor grænsen, så at det i alle tilfælde bliver en hjælp til selvhjælp. Man må, som jeg allerede har udtalt, vise stor forsigtighed med praktiseringen af en ny lovgivning som den, der her er foreslået.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på lovforslagets enkeltheder, men vil anbefale det til en velvillig behandling i et

udvalg og kan tilsige mit partis medvirken dertil.

**Thestrup:** Der er i den betænkning, som det angående oprettelse af et realkreditinstitut på Færøerne nedsatte udvalg har afgivet, gjort rede for, af hvilke grunde det er af så stor betydning at få oprettet et sådant realkreditinstitut på Færøerne med den opgave at finansiere en udbygning af fiskerflåden. Der er således i betænkningen peget på, at fornyelsen af den færøske fiskerflåde var gået i stå, at de færøske pengeinstitutter ikke er i stand til at finansiere udbygningen, og at udbygningen er nødvendig, hvis det færøske fiskeri i fremtiden virkelig i betydelig grad kunne bidrage til opretholdelsen af en god levestandard for den færøske befolkning.

Der har på Færøerne været en meget betydelig befolkningstilvækst: 1801—1860 steg folketallet fra 5 000 til 9 000, 1860—1911 fra 9 000 til 18 000 og fra 1911 til nu fra 18 000 til ca. 31 000. Når man tillige tager betragtning den udvikling i de almindelige leveforhold, der er sket på Færøerne, vil man se, at det er afgørende nødvendigt, at udbyttet af de eksisterende næringsveje forøges, hvis ikke man kan finde nye næringsveje. Som følge af naturforholdene er det meget begrænset, hvad det færøske landbrug kan indbringe, og mulighederne for industri er ikke store, så det er ikke mærkeligt, at man stadig ser hen til fiskeriet som den næringsvej, der for størstedelen skal skaffe det fornødne udbytte. Det er derfor rimeligt, at man som den vigtigste opgave for et realkreditinstitut på Færøerne stiller ydelse af lån til fiskeriet, eller mere nøjagtigt: til fiskerflådens udbygning. Det færøske fiskeris finansieringsbehov indenfor de kommende 10 år er i betænkningen anslået til 50 mill. kr., altså 5 mill. kr. om året, og dette skøn må vi jo lægge til grund.

Spørgsmålet om oprettelse af kreditforeninger er efter hjemmestyreløven et færøsk særanliggende, men når vi her har bistået færingerne med oprettelsen af et realkreditinstitut, er det efter deres eget ønske. Forholdet er det, at der ved lov nr. 209 af 7. juni 1952 om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse er stillet et beløb af 10 mill. kr. Marshallmidler